

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia gminie miasta Brodów
prawa do poboru myta kopytkowego.

Wysoki Sejmie!

Gmina miasta Brodów ustawą z dnia 16 stycznia 1890 (dz. u. kr. Nr. 7) uprawniona do pobierania przez przeciąg lat trzech dochodu z myta kopytkowego, wniosła prośbę o przedłużenie nadanego jej prawa na dalsze sześć a przynajmniej trzy lata.

Wydział powiatowy, wykonując po myśli powołanej ustawy systematyczną kontrolę, w przedłożonym przez siebie sprawozdaniu przytoczył jedynie okoliczności przemawiające na korzyść proszącej gminy, a mianowicie:

Wedle sprawdzonych rachunków gminy, które były także przedmiotem badania w Wydziale krajowym, w czasie od 1888 roku do końca 1891, wydano na utrzymanie i rekonstrukcję ulic, placów i dróg w mieście Brodach ogółem 30.295 zł. 63 ct.

Na co obrócono całkowicie w tym czasie uzyskany dochód z poboru myta kopytkowego w kwocie 26.309 zł. 62 ct. Na pokrycie zaś reszty w ten sposób niezabezpieczonych wydatków służyły zasoby z powinności prestacyjnych i dotacya z funduszków miejskich.

Wydział powiatowy podnosi tę okoliczność, że od roku 1888 staranność Zarządu miasta w dziale utrzymywania dróg, ulic i placów w granicach rozporządzalnych funduszków jest widoczna i na uznanie władz rzetelnie zasługuje. Przechodząc następnie do ocenienia dalszych potrzeb drogowych miasta Brodów z wpływem koncesyi, Wydział powiatowy na podstawie szczegółowego programu i preliminarza gminy na dalszy 6-letni okres ułożonego, — uwzględnia następujące cyfry:

Dochody na które gmina w braku dalszej koncesyi na pobór myta kopytkowego w czasie od r. 1893 do 1898 liczyćby mogła, są następujące:

a) z prestacyi drogowych	7.950 zł. — ct.
b) z dobrowolnych datków i grzywien	180 „ — „
c) czynsz z poboru myta kopytkowego przypadający jeszcze za czas od 1. stycznia do 1. kwietnia b. r. w kwocie	1.668 „ 75 „
Razem	9.798 zł. 75 ct.

Wydatki w powyższym okresie są preliminarowane:

a) Konserwacya dróg szutrowanych na przestrzeni 19.088 m. b.	20.490 zł. 79 ct.
oraz dróg nieszutrowanych na przestrzeni około 6 klm.	3.197 „ 15 „
b) Rekonstrukcyja i budowa nowych dróg szutrowanych 5.900 m. b.	6.881 „ 81 „
c) Rekonstrukcyja bruków i chodników 15.486 m. kw.	20.249 „ 70 „

d) Konserwacja mostów	1.800 zł. — ct.
e) Konserwacja bruków i chodników	1.661 „ 60 „
f) Uprzątnięcie śniegów, błota i t. p.	900 „ — „
g) Naprawa i nabycie nowych narzędzi	300 „ — „
h) Koszta zarządu	2.640 „ — „
Razem	58.121 zł. 05 ct.

Z porównania wykazanych dochodów i wydatków okazuje się niedobór w wysokości 48.322 zł. 30 ct.

Zdaniem Wydziału powiatowego, gmina miasta Brodów, znajdująca się w niepomyślnem położeniu finansowem, sprostać będzie mogła obowiązkowi utrzymywania swoich ulic, placów i dróg w dobrym stanie tylko w takim razie, jeżeli jej nadal użyczoną będzie nadzwyczajna pomoc przez przyzwolenie dalszego poboru myta kopytkowego w dotychczasowej wysokości.

Rada powiatowa na posiedzeniu dnia 22. grudnia 1892 uchwaliła poprzeć prośbę gminy brodzkiej o odnowienie koncesyi kopytkowego, zaproponowała jednakże zredukowanie projektowanej a dotąd obowiązującej taryfy mytniczej od sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu z pięciu na dwa centy.

Wydział krajowy, na podstawie corocznie przez siebie sprawdzanych preliminarzy i rachunków rocznych, również dla gminy miasta Brodów przychylną opinię wyrazić musi, stwierdzając że ona prawidłowo prowadziła gospodarkę drogową i dopełniła szczegółowych warunków przywiązanych do poboru myta kopytkowego. Dlatego Wydział krajowy, w uwzględnieniu przedłożenia Wydziału powiatowego, mniema, że gminie brodzkiej proszona koncesya może na dalsze trzy lata być udzielona.

W szczególności zaś co do wysokości przyznać się mającej opłaty kopytkowej, Wydział krajowy nie może podzielać zapatrywania Rady powiatowej zmierzającej do obniżenia taryfy mytniczej z pięciu na dwa centy; zwłaszcza że dochód z poboru myta kopytkowego przynoszący dotąd rocznie około 6.600 zł. na wypadek zredukowania przez szereg lat przy odnawianiu koncesyi nie zmienionej taryfy mytniczej, spadłby do 2.640 zł.

Tak niższy dochód z kopytkowego wraz z innymi na cele drogowe przeznaczonymi zasobami gminy nietylko nie dozwoliłby jej przeprowadzić potrzebnych ulepszeń lecz nawet nie wystarczylby na konserwację już istniejących bruków i ulic szutrowanych.

Zatrzymanie więc dotychczasowej taryfy przy poborze myta kopytkowego ze wszech miar jest uzasadnione.

Zresztą pominąć nie możemy tej okoliczności, że gmina brodzka korzystając z dobrodziejstwa koncesyi na pobór myta kopytkowego uwzględniła ludność okoliczną uwalniając w dniach targowych t. j. każdego poniedziałku i w czasie jarmarków, wszelkie fury i bydło pędzone na targ do miasta od uiszczenia opłaty kopytkowej.

Opierając się na powyższym wywodzie Wydział krajowy wnosi:

Alegat.

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy:

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów dnia 4. maja 1893.

Marszałek krajowy:

Sanguszko w. r.

Sprawozdawca:

Jędrzejowicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.

U s t a w a

o udzieleniu gminie miasta Brodów prawa do poboru
myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem
Krakowskiem postanawiam co następuję:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów
i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Brodów prawo pobierania myta
kopytkowego na trzy lata pod następującymi warunkami:

Art. II.

Gmina miasta Brodów pobierać ma myto kopytkowe na siedmiu
rogatkach, a mianowicie:

- a) przy drodze wiodącej na ulicę Leszniowską;
- b) przy drodze wiodącej na ulicę Lwowską;
- c) przy drodze do Wielkich folwarków, obok starego okopiska;
- d) przy drodze do Małych folwarków, obok skarbowego chmiel-
nika;
- e) na Jurydyce, w miejscu dawnego wału miejskiego;
- f) na Podzamczu naprzeciw skarbowego browaru;
- g) przy drodze do dworca kolei żelaznej obok mostu na Suchowólcie.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie
do miasta, a to podług następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 5 (pięć) centów;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła
pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.
Konie, krowy, woły, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś
cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.
Zwierzęta które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej
opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o niżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi, a względnie ekwiwalentu w pieniądzech według postanowień ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885 Dz. u. kr. Nr. 39 część XV. i wykonywawczego regulaminu drogowego z dnia 24. września 1886 r. Dz. ust. i rozp. kr. Nr. 80.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe, przed rozpoczęciem roku budżetowego, Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże gmina, pobierająca myto kopytkowe, Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile roboty preliminarowane na ten rok z funduszu myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, zostały uskutecznione i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy a względnie Wydział krajowy w myśl §. 25. ustawy drogowej z 7. lipca 1885, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej opłatę kopytkową.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Brodów, pobierająca myto kopytkowe, wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z 7. lipca 1885 i wykonawczym regulaminem drogowym z 24. września 1886 roku. Jeżeliby zwykle środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych dróg ulic i placów niemniej też funduszy w myśl postanowienia §. 28. ust. 5. ustawy drogowej.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, tj. opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Brodów pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Wykonanie powyższej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

The first part of the paper is devoted to a general discussion of the problem of the origin of life. It is shown that the origin of life is a problem of the first importance, and that it is one of the most interesting and important problems of the present day. The author discusses the various theories of the origin of life, and shows that the most probable theory is that of spontaneous generation. He also discusses the evidence in favor of this theory, and shows that it is supported by the facts of the case.

Art. XI

The second part of the paper is devoted to a general discussion of the problem of the origin of life. It is shown that the origin of life is a problem of the first importance, and that it is one of the most interesting and important problems of the present day. The author discusses the various theories of the origin of life, and shows that the most probable theory is that of spontaneous generation. He also discusses the evidence in favor of this theory, and shows that it is supported by the facts of the case.

Art. XII

The third part of the paper is devoted to a general discussion of the problem of the origin of life. It is shown that the origin of life is a problem of the first importance, and that it is one of the most interesting and important problems of the present day. The author discusses the various theories of the origin of life, and shows that the most probable theory is that of spontaneous generation. He also discusses the evidence in favor of this theory, and shows that it is supported by the facts of the case.